

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Kvnegvndis Avgvsta V. 3. Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

magnum te nescias, & manifestum omnibus tuam te solum latere sanctitatem; mirabilem te apparere, & contemptibilem te reputare. hoc ego ipsis virtutibus mirabilius judico. S. Bern. serm. 13. in Cant.

S. KVNENVNDIS AVGVSTA V.
3. Martij.

NVlla tam in diademate KVNENVNDIS gemma, quam in ipsa KVNENVNDE virginitas splenduit; quæ ut cæli oculos mirè recreavit, ita Cacodæmonis usque ad eò perstrinxit, ut, quando extinguere non poterat, offuscare saltem sinistris apud animum HENRICI suspicionibus sit admissus: sed provocavit ad flammam iudices innocentia, & innoxius à ferro candenti pes egregium inculpato animo testimonium dixit. Porro cum tori castissimi custodem mors abstulisset, verita KVNENVNDIS tantum thesaurum mundo concedere, in Caufungensem, quem ipsa struxerat, Parthenonem cum eo se abdidit; cuius disciplinam cum Vita nepris ejus laxaret, verbis sapiùs nequidquam increpitam, tandem etiam manu objurgavit & digitorum luculentas notas in genâ istæ reliquit, nullâ deinceps arte confusas vel deletas. Moritura de cælo Henricus obviam iit, ad sistendum Iudici orbis miraculum, Imperatores conjuges sed virgines: ad tumulum ejus multis vita reddita; qui cum KVNENVNDEM matrem suam salutarent, probarunt immeritò virginitati sterilitatē objici; quid? quòd nec ipsa gleba, sub quâ virgo cubat, infecunda fuit, sæpe in thus & far conversa, persuasura mortalibus, nec fragrantiorē esse castimoniā virtutem, neque felicius ullum germen. *Ex vitâ apud Gretserum.*

Si aliqui de nobis vel malè fingendo, vel malè credendo famam nostram decolorare conantur, adsit conscientia solatium, quòd merces nostra magna est in celis, etiam cum dicunt homines multa mala de nobis piè tamen justèque viventibus. Aug. de bon. Vicuit.

S. CASIMIRVS CONF. 4. Martij.

CASIMIRVS Casimiri Regis Poloniae F. necdum ephebis egressus in ipsa jam adyta sanctitatis est ingressus. Coronam Vngariae quanto alii studio vel ambire vel rapere solent, tanto ille repellere à capite suo adlaboravit. Summâ hyeme nudis pedibus noctu templa obibat; purpurâ non corpus, sed cilicium tegebat: somnum humi capiebat, gnarus pusquam alibi tam securos castitatem somnos dormire. His studiis occupatum morbus invadit. Lamentantur parentes; illacrimatur aula; adgemiscunt regna. Circumstant interea lectulum medicorum turbæ, medicinam facile nuptias suadent, concessam ægro voluptatem. Sed noluit ille vivere, nobilissimâ animæ parte virginitate emortuâ. Itaque ne non virgo moreretur, juvenis moritur, dignus qui in omnium ore ac calamis vivat. Et verò vivere etiam post mortem Poloni compererunt, cum candidissimo equo in vectus contra Moschos moventibus Dux adfuit, & traductis per aquas compendium ad nobilissimam victoriam monstravit. Quin cum anno obiisset à pariente VIRGINE M.CCCC.LXXIII. anno deinde M. DC. IV. corpusculum virgineum unâ cum versibus, quos in laudem VIRGINIS panxerat, secumque tumulo inferri mandaverat, integerrimum est repertum. Legant hoc ii, qui insuper habent